

DE BALANS

Hoe combineren artsen werk en privé? Heeft u hierover een verhaal dat het vertellen waard is? Mail dan naar redactie@medischcontact.nl.

Bambi, Aladdin, Nemo. Tientallen Disney-films kent vaatchirurg Marc Scheltinga uit zijn hoofd. Elke avond kijkt hij een stuk mee met zijn autistische zoon Bob (20), voordat hij hem naar bed brengt.

Elke donderdag motorrijden met Bob

Leeftijd: 56 jaar
Aantal uren betaald werk: 50 uur
in het ziekenhuis, daarnaast
thuis het wetenschappelijke
werk
Soort werk: vaatchirurg in het
Máxima Medisch Centrum
Gezinssituatie: getrouwd met
Marion, vader van Maud (23) en
Bob (20). Bob is autistisch en
ernstig verstandelijk beperkt. Hij
woont thuis.

BOB

'In Bobs leven zijn er geen mijlpalen, maar meterpalen. Alles gaat met heel kleine stapjes. Praten zal hij waarschijnlijk niet meer leren, maar we kunnen wel steeds beter communiceren met foto's. Als hij dadelijk thuis komt loopt hij naar zijn kastje, pakt daar de bovenste foto – van het toilet – en gaat dan naar het toilet. Daarna pakt hij de volgende foto – van een video – en gaat film kijken. De laatste foto van vanmiddag is die van een motor. Het is donderdag, mijn thuiswerkdag, en dan gaan we bijna altijd motorrijden. 's Avonds kijk ik vaak een Disney-film met Bob en rond half-tien gaan we samen in bad. Warm water ontprikkelt hem en helpt een beetje bij het inslapen, want dat is een probleem. Tussen elf en twaalf kan het hier flink knetteren. Gelukkig hebben we een begripvolle buurt.'

MARION

'In de beginjaren hebben Marion en ik het zwaar gehad, maar als je dat eenmaal weet te overleven... Het heeft verdieping in onze relatie gebracht. Marion was fysiotherapeut, maar toen Bob anders bleek te zijn, kozen we voor één carrière. Omdat ik al in opleiding was tot chirurg, leek het logisch de mijne te kiezen. Marion heeft zich ontwikkeld tot expert op het gebied van autisme. Ze geeft er ook onderwijs over. Afgelopen jaar hebben we zelf een kleinschalig dagbestedingscentrum opgezet, 'Gerust' in Deurne. Bob is inmiddels te oud voor school en we konden geen goed alternatief vinden. Daarom hebben we dat zelf gecreëerd. Marion doet de administratie en het personeelsbeleid, ook voor de verzorgenden die bij ons aan huis komen. Er staan inmiddels twaalf mensen op de loonlijst.'

WERK

'Ik weet niet hoeveel uur ik werk. Ik ben vier dagen per week in het ziekenhuis, plus mijn diensten. Daarnaast begeleid ik een aantal promovendi, dus thuis liggen er altijd een stel manuscripten te wachten. Wetenschap vind ik leuk. Ik heb een aantal jaar in Harvard gezeten waar wetenschappelijk onderzoek doen me is ingepeperd. Het voelt als mijn verantwoordelijkheid om die kennis door te geven. Gelukkig heb ik een erg meedenkende maatschap die weet hoe wij thuis zitten met onze Bob en die me heeft vrijgesteld van de taak die ik minder prettig vind – management.'

BALANS?

'Geregeld vraag ik me af hoe ik het einde van de dag ga halen zonder mezelf of iemand anders teleur te stellen. Maar ik zie dat als luxe-probleem. Ik zou immers kunnen stoppen met de wetenschap of zelfs een rustiger baan kunnen zoeken. Tot nu toe vinden Marion en ik dat niet nodig. We kijken wel uit naar een geschikte woonvorm voor Bob, omdat wij niet het eeuwige leven hebben. Maar het is dubbel, want we willen hem ook het liefst zo lang mogelijk bij ons houden.' **Lieke de Kwant**